

Düsseldorf, 1908. október 3. – Pécs 1986. november 2.

Munkáscsaládból származott, édesapja a Zsolnay-gyár korongosa, akinek munkásmozgalmi tevékenysége miatt a családnak el kellett hagynia Pécsét. Németországba telepedtek le, 1910-ben visszaköltöztek Pécsre. Az elemi és az inasiskola elvégzése után vasmunkásként kezdett dolgozni Pécsen. 1923-ban belépett a helyi ifjúmunkás szervezetbe. Agitátorként és a sztrájkőrség tagjaként részt vett az 1920-as évek sztrájkjában. 1925 májusában letartóztatták, a társadalmi rend elleni szervezkedés vádját nem sikerült rábizonyítani, tíz hét múlva kiszabadult. A szakmai munkavállalásból kizárták, előbb a pécsi, később az összes ipartestület feketelistájára felkerült. Egy ideig kubikus segédmunkás, majd a Zsolnay-gyár segédmunkása lett. 1927-ben belépett az illegális kommunista pártba. Részt vett a földalatti sejtek szervezésében, majd a háborúellenes propagandában. A pécsi közüzemek is hadiüzemek lettek, felmentették a hadiszolgálat alól. 1944. március 18-án SAS behívót kapott, de megszökött a menetből. Egyik vezetője lett a Pécs környékén a német megszállók elleni szabotázsakciók végrehajtására (villamos- és hírkezelő vezetékek, berendezések megrongálására, a bányák védelmére, fegyverek összegyűjtésére) alakult akciócsoportoknak.

Pécs felszabadítása után az MKP helyi vezetőségének a tagjaként pártszervező megbízást kapott. 1945. május 1-jétől városi, december 1-jétől megyei titkár. 1946. október 1-jén, az MKP III. kongresszusán a központi vezetőség tagjává választották. Az 1945. november 4-i választásokon a Baranya-Tolna vármegyei választókerületből bekerült a parlamentbe. 1947-ben ugyanott újra képviselővé választották. 1948. június 15-én, mivel időközben polgármesteri kinevezést kapott, az összeférhetetlenség miatt le kellett mondania a mandátumról. 1948 nyarától Pécs törvényhatósági jogú város polgármestere, majd 1950-től a megyei jogú város tanácselnöke lett. E tisztségéből 1952. március 24-én felmentették. Ezután Szekszárdon vállalt munkát, a Pécsi Épületszerelő Vállalatnál dolgozott szerelőként. 1952. júniusában Ózdra került, az Ózdi Húsipari Vállalat vezetője, majd az ózdi üzemegység irányítója volt. 1954 márciusában elrendelték ügyének felülvizsgálatát, és a számára kedvező döntés alapján 1955. január elejétől visszaköltözhetett Pécsre. Kinevezték a Pécsi Építőanyag-ipari Egyesülés igazgatójává. Még ez év szeptemberében beiratkozott egy három hónapos agrártudományi tanfolyamra, 1956. január 1-jétől megbízták a Szentlőrinci Gépállomás vezetésével. 1956 végén tagja lett az MSZMP megyei ideiglenes intézőbizottságának; részt vett a pártszervezésben. 1957 szeptemberétől egy tanéven át a pártfőiskola hallgatója. 1958 nyarán a Mecseki Uránérc-bánya Vállalat igazgatóhelyettese lett, 1962 végén vonult nyugdíjba. 1968-ban a megyei pártbizottság, mivel a kínai kommunista mozgalommal kapcsolatosan bírálta a párt külpolitikáját, kizárta az MSZMP-ből. 1986-ban kérésére a KEB érvénytelenítette a határozatot.